

VENÄJÄN VALLANKUMOUS JA KAIKKIEN MAIDEN TYÖLÄISTEN TEHTÄVÄT

Työläistoverit!

Niiden sosialistien ennakkonäkemykset, jotka ovat jääneet uskollisiksi sosialismille eivätkä ole antautuneet hillittömän, petomaisen sotamielilän kiihkon valtaan, on osoittautunut oikeaksi. Ensimmäinen vallankumous, jonka synnytti eri maiden kapitalistien välinen yleismaailmallinen rosvo-sota, on puhjennut. Imperialistinen sota, toisin sanoen sota, jota käydään ryöstetyn saaliin jakamisesta kapitalistien kesken, heikkojen kansojen kuristamiseksi, *on alkanut* muuttua kansalaissodaksi, toisin sanoen työläisten sodaksi sortajia vastaan, työtätekevien ja sorrettujen sodaksi sortajia vastaan, tsaareja ja kuninkaita vastaan, tilanherroja ja kapitalisteja vastaan, sodaksi, jota käydään ihmiskunnan vapauttamiseksi kokonaan sodista, joukkojen kurjuudesta, ihmisen harjoittamasta toisen ihmisen sorrosta!

Venäläisten työläisten osaksi lankesi kunnia ja onni aloittaa *ensimmäisinä* vallankumous, toisin sanoen sorrettujen suuri, ainoa oikeutettu ja oikeudenmukainen sota sortajia vastaan.

Pietarin työläiset ovat saaneet voiton tsaristisesta monarkiasta. Aloitettuaan aseettomina kapinan konekiväärejä vastaan työläiset saivat sankarillisessa taistelussa poliisia ja tsaarin sotaväkeä vastaan vedettyä puolelleen suurimman osan Pietarin varusväen sotilaista. Samoin tapahtui Moskovassa ja muissa kaupungeissa. Sotaväkensä hylkäämään tsaarin piti antautua: hän luopui virallisesti valtaistuimesta omassa ja poikansa nimessä. Hän ehdotti valtaistuimen luovuttamista veljelleen Mikaelille.

Sen seurauksena, että kumous tapahtui tavattoman nopeasti, että englantilais-ranskalaiset kapitalistit antoivat suoranaista apua, että *kaikki* Pietarin työläis- ja kansanjoukot olivat riittämättömän tietoisia ja että Venäjän tilanherrat ja kapitalistit järjestyneitä ja valmennettuja, *he* anastivat valtiovallan omiin käsiinsä. Venäjän uudessa hallituksessa, „Väliaikaisessa hallituksessa”, tärkeimmät virkapaikat, puheenjohtajan paikka, sisäasiainministeriö ja sotaministeriö, joutuivat Lvoville ja Gutshkoville, lokakuulaisille, jotka olivat auttaneet kaikin voimin Nikolai Veristä ja Hirttäjä-Stolypinia vuoden 1905 vallankumouksen tukahduttamisessa, maan ja vapauden puolesta taistelleiden työläisten ja talonpoikain ampumisessa ja hirttämisesssä. Toisarvoiset ministeriöt joutuivat kadeteille: ulkoasiain — Miljukoville, kansanvalistuksen — Manuiloville, maanviljelysministeriö — Shingareville. Ja eräs vallan vähäpätöinen virkapaikka, oikeusministeriö, annettiin trudovikki Kerenskille, kaunopuhujalle, jota kapitalistit tarvitsevat rauhoitukseen kansaa pelkillä lupauksilla, petkuttaakseen sitä kaikuvilla fraaseilla, „rakentaakseen rauhan” sen sekä tilanherrain ja kapitalistien hallituksen kesken, joka haluaa jatkaa ryöstösotaa liitossa Englannin ja Ranskan kapitalistien kanssa, sotaa, jonka tavoitteena on Armenian, Konstantinopolin ja Galitsian anastaminen, sotaa, jota käydään sen hyväksi, että englantilais-ranskalaiset kapitalistit *voisivat pitää* hallussaan saaliin, minkä he *ovat riistäneet* saksalaisilta kapitalisteilta (saksalaisten kaikki siirtomaat Afrikassa), ja että he samalla voisivat riistää saksalaisilta kapitalisteilta saaliin, jonka *nämä* rosvot ovat anastaneet (osan Ranskaa, Belgian, Serbian, Romanian y.m.).

Työläiset eivät tietenkään voineet luottaa sellaiseen hallitukseen. Työläiset kukistivat tsaristisen monarkian taistellen *rauhan, leivän ja vapauden* puolesta. Työläiset tajusivat heti, miksi Gutshkovin, Miljukovin ja kumpp. onnistui riistää voitto työkansalta? Siksi, että Venäjän tilanherrat ja kapitalistit olivat hyvin valmentuneita ja järjestyneitä; siksi, että heidän puolellaan on pääoman voima, sekä Venäjän kapitalistien että maailman rikkaimpien — Englannin ja Ranskan — kapitalistien *rikkaus*. Työläiset käsittivät heti, että taistelua varten rauhan, leivän ja vapauden puolesta työtätekevien luokkien, työläisten, sotilaiden ja

talonpoikien, on *järjestäydyttävä*, liityttävä yhteen ja yhdistyttävä *erikseen* kapitalisteista ja näitä *vastaan*.

Voitettuaan tsaristisen monarkian Pietarin työläiset perustivatkin heti *oman* järjestönsä, *työläisten edustajain Neuvoston*, ryhtyivät heti lujittamaan ja laajentamaan sitä, perustamaan *itsenäisiä* sotilaiden ja talonpoikain edustajain Neuvostoja. Jo muutaman päivän kulluttua vallankumouksen jälkeen työläisten ja sotilaiden edustajain Pietarin Neuvostossa oli *yli 1.500* työläisten ja sotilaspukuisten talonpoikain edustajaa. Tuo Neuvosto nautti sellaista rautatievirkailijain ja kaikkien työätekevien väestöjoukkojen luottamusta, että se alkoi muuttua todelliseksi *kansanhallitukseksi*.

Ja yksinpä Gutshkovin—Miljukovin uskollisimpienkin ystävien ja suojelijain, englantilais-ranskalaisen rosvo-pääoman uskollisimpien hurttien, Robert Wilsonin, Englannin kapitalistien rikkaimman „The Times” * sanomalehden avustajan, ja Charles Rivet'n, Ranskan kapitalistien rikkaimman „Le Temps” ** sanomalehden avustajan,— yksinpä heidänkin, haukkuessaan raivokkaasti työläisten edustajain Neuvostoa, piti kuitenkin tunnustaa, että *Venäjällä on kaksi hallitusta*. Toinen on „kaikkien” tunnustama (s.o. tosiasiallisesti kaikkien *rikkaiden* ihmisten tunnustama) tilanherrain ja kapitalistien, Gutshkovien ja Miljukovien hallitus. Toinen on sellainen hallitus, jota „kukaan” (rikkaista luokista) *ei ole* tunnustanut, työläisten ja talonpoikien hallitus: työläisten ja sotilaiden edustajain Pietarin Neuvosto, joka pyrkii perustamaan *kaikkialla Venäjällä* työläisten edustajain Neuvostoja ja talonpoikain edustajain Neuvostoja.

Tarkastelkaamme, mitä kumpikin noista hallituksista puhuu ja tekee.

1. *Mitä tekee tilanherrain ja kapitalistien hallitus, Lvovin—Gutshkovin—Miljukovin hallitus?*

Tuo hallitus jakelee auliisti mitä juhlallisimpia lupauksia. Se lupaa Venäjän kansalle mitä täydellisimmän vapauden. Se lupaa kutsua koolle yleiskansallisen Perustavan kokouksen, joka säätäisi Venäjän hallitusmuodon. Kerenski ja kadettijohtajat ilmoittavat olevansa demokraattisen tasa-

* — „Ajat”. Toim.

** — „Aika”. Toim.

vallan kannattajia. Teatraalisen vallankumouksellisuutensa puolesta Gutshkovit—Miljukovit ovat saavuttamattomissa. Mainostus on täydessä käynnissä. Entä minkälaisia ovat heidän *tekonsa*?

Samalla kun uusi hallitus lupasi vapauksia, se kävi tosiasiallisesti neuvotteluja tsaarin perheen, hallitsijasuvun kanssa monarkian palauttamisesta. Se ehdotti Mikael Romanoville, että tämä ryhtyisi valtionhoitajaksi, t.s. väliaikaiseksi tsaariksi. Monarkia olisi jo palautettukin Venäjällä, elleivät Gutshkoveja ja Miljukoveja olisi häirinneet työläiset, jotka järjestivät Pietarissa kulkueita ja kirjoittivat lippuihinsa: „Maata ja vapautta! Kuolema tyrannoille!” ja kokoontuivat yhdessä ratsuväen kanssa Duuman aukiolle ja kohottivat lippunsa, joihin oli kirjoitettu: „Eläköön sosialistinen tasavalta kaikissa maissa!”. Gutshkovien—Miljukovien liittolainen Mikael Romanov huomasi, että tällaisessa tilanteessa on viisaampaa kieltäytyä, siksi kunnes hänet valitsee valtaistuimelle Perustava kokous, ja Venäjä jäi — toistaiseksi — tasavallaksi.

Hallitus jätti entisen tsaarin vapauteen. Työläiset pakottivat vangitsemaan hänet. Hallitus tahtoi luovuttaa armeijan koko päällikkyuden Nikolai Nikolajevitsh Romanoville. Työläiset pakottivat erottamaan hänet. On selvää, että tilanherrat Lvovit—Gutshkovit pääsisivät jo huomenna yhteisymmärrykseen Romanovin tai jonkun muun tilanherran kanssa, ellei olisi työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoa.

Hallitus tiedotti niin kansalle osoittamassaan manifestissa kuin myös Miljukovin sähkössä kaikille ulkomailla oleville Venäjän edustajille, että se *noudattaa uskollisesti kaikkia* Venäjän solmimia kansainvälisiä sopimuksia. Nuo sopimukset ovat kukistetun tsaarin solmimia. Hallitus ei uskalla julkaista noita sopimuksia ensiksikään sen takia, että venäläinen, englantilainen ja ranskalainen pääoma on sitonut sen kädet ja jalat; toiseksi sen takia, että se pelkää kansaa, joka raatelisi Gutshkovit ja Miljukovit, jos saisi tietää, että kapitalistit tahtovat surmauttaa vielä 5, vielä 10 miljoonaa Venäjän työläistä ja talonpoikaa sodassa, jonka tarkoitusperänä on Konstantinopolin valloittaminen, Galitsian tukahduttaminen y.m.s.

Mitä merkitystä on vapaus-lupauksilla, ellei kansa saa tietää totuutta, minkäläisten tilanherratsaarin sopimusten

takia kapitalistit haluavat vuodattaa yhä vieläkin sotilaiden verta?

Mitä merkitystä kaikenlaisten vapauksien ja vieläpä demokraattisen tasavallankin lupaamisella on kansalle, jota uhkaa nälänhätä ja joka halutaan viedä silmät sidottuina lahtaukseen, jota harjoitetaan sen vuoksi, että venäläiset, englantilaiset ja ranskalaiset kapitalistit saisivat rosvota saksalaisia kapitalisteja?

Mutta samanaikaisesti Gutshkovien ja Miljukovien hallitus tukahduttaa suoranaisella väkivallalla kaikki Venäjän työläisten yritykset päästä yhteisymmärrykseen veljiensä, muiden maiden työläisten kanssa: hallitus *ei anna viedä Venäjältä* ulos „Pravda” lehteä, joka on alkanut ilmestyä uudelleen Pietarissa vallankumouksen jälkeen, ei Pietarissa julkaistua puolueemme, Venäjän sosialidemokraattisen työväenpuolueen, Keskuskomitean Manifestia eikä edustaja Tshheidzen ja hänen ryhmänsä vetoomustakaan!!

Työläiset ja talonpojat! Voitte olla rauhassa: teille on luvattu vapaus — vapaus kuolleille, nälkään menehtyneille ja sodassa surmatuille!!

Uusi hallitus ei ole sanonut ohjelmissaan *sanaakaan* maan luovuttamisesta talonpojille eikä työläisten palkkojen korotuksesta. Tähän mennessä ei ole säädetty mitään Perustavan kokouksen koollekutsumisen määräaikaa. Ei ole määrätty mitään Pietarin kaupunginduuman vaaleja. Kansanmiliisi pannaan zemstvojen ja kaupunkien itsehallintojen alaiseksi, joiden valitsemisen ovat toimittaneet Stolypinin lain mukaan yksinomaan kapitalistit ja rikkaimmat tilanherrat. Kuvernöörit määrätään tilanherroista — siinä teille „vapaus”!

2. *Mitä tekee työläisten ja talonpoikain hallitus ja mitä sen tulee tehdä?...**

Kirjoitettu maaliskuun 12 (25) pnä 1917

Julkaistu ensi kerran v. 1924
II Lenin-kokoelmassa

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan

* Käsikirjoitus katkeaa tähän. Toim.